

**POWLECZONY** (20) *part praet pass pf*

**powleczoney** (18), **powleczone** a. powleczoney (2).

*Oba o oraz e jasne.*

*sg m N powleczoney (10). ◇ [G powleczone(e)go.] ◇ f N powleczone(a) (2). ◇ A powleczoneą (3). ◇ n N powleczone(e) (2). ◇ pl N subst powleczone(e) (2). ◇ A subst powleczone(e) (1).*

*Sł stp s.v. powlec, Cn s.v. marmurowany, Linde XVIII w. s.v. powlec.*

*Pokryty; circumtectus PolAnt, Vulg; involutus, obductus, obsitus, tectus Calep [w tym: czym (19)] (20) : Obsitus – Nakriti, powleczonei. Calep 716b.*

**a. Pociągnięty cienką warstwą jakiejś substancji; oblitus, loricatus Cn (5) :** Gdyż oto y chłop głupi/ dla nędznego brzuchá/ Wpada w ciężką niewolá/ iáko w śmołę muchá: Iáko ptaśzek ná rozgę lepem powleczoneą: Iáko rybá ná wędę w gliftę obleczoneą. *KlonWor 27.*

**α. Pomalowany (4) :** A zá wthorą zaśloną był przybythek [...]. Máiąc złotą kádźidlnicę/ y śkrzynię przymierza/ zewśząd złotem powleczoneą *BibRadz Hebr 9/4; WujNT Hebr 9/4.*

*Wyrażenie:* »po wirzchu powleczoney« (1): A iestechmy bárzo podobni ku onym śprochniałym ściánám/ ktore bywáią po wirzchu kęs owym cienkiem málárńkim złotem powleczone/ pod którym złotem nie máźz nie iedno śzpetne drewno. *RejZwierc 19v.*

*Przen (1) :*

*W porównaniu (1):* Tákże vmyśł náźz [...] nigdy przyśtáteczney śtałości nie zośthánie/ á máło nie iáko śprochniałe drewno/ tylko iż pośstawką kęs iáko málárńkim złotem będzie powleczoney. *RejZwierc 19v.*

**b. Obciągnięty jakimś materiałem, obleczoney (13) :** Czapka Axamitna czarna [...] kitaiką czarną powleczonea *WyprKr 93v; Obiczie do pokoiu K. Iei Mczi. [...] Stoleczek śkladani. Axamitem czerwonym powleczonei WyprKr 112, 54v, 62v, 67, 79, 86v, 102v; Azápi/ kthorzy ná śobie nośzą iakoby niecki drewniáne powleczone śkorą dla ogniá/ śi napierwey idą ku śturmu BielKron 316; Mącz 307b; Corticosus – łubiaśty powleczoney [lege: powleczoney] łubem. Calep [264]a; [InwKatWaw 40; Puzdro do skrzypicz skorką powleczone. InwKrak 10].*

*Wyrażenie:* »z wierzchu powleczoney« (1): Testudo [...], Tarczenny dách/ to yeśt naczynie woyenne/ z wierśchu skórą á rzemieniem powleczone/ do śzermowánia należące. *Mącz 452d.*

*Przen (1) :*

*Wyrażenie:* »skorą powleczoney« = *stający się ciałem (1):* Iáko teź Ezechiel o onych kościach powiedział/ ktore widzyał ná polu leżące/ iż máią być znouu śkorą powleczone/ á czáfu śwego ożywione. *RejPos 112.*

**c. Wyłożony czymś (1) :** Eburatus, Śłoniową kością powleczoney. *Mącz 98d.*

*Synonimy:* okryty, pokryty; **a.a.** pomalowany; **b.** obleczoney; **c.** obłożony.

*Cf [NIEPOWLECZONY], POWLEC*